

کاربرد برنامه ریزی ریاضی چند هدفی قطعی و فازی در تعیین الگوی بهینه ی کشت : مطالعه ی موردی دشت نیلاب در استان اصفهان

مهدي پاكدامن*^۱ و بهاءالدين نجفي^۲

تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۲۹ تاریخ پذیرش: ۸۸/۴/۷

چکیده

در این مطالعه نخست به معرفی روش های برنامه ریزی ریاضی چند هدفی قطعی و فازی در تعیین الگوی بهینه ی کشت پرداخته می شود . کاربرد مدل های قطعی و فازی معرفی شده برای تهیه ی الگوهای کشت در دشت نیلاب در استان اصفهان نشان داد که به ترتیب امکان افزایش ۴ و ۵۰ درصدی بازده برنامه ای نسبت به برنامه فعلی وجود دارد . همچنین ، اجرای این برنامه ها به ترتیب موجب افزایش اشتغال نیروی کار به میزان ۳۱ و ۲۰ درصد می شود . به دلیل تفاوت در نتایج دو مدل معرفی شده ، نتایج همچنین نشان می دهند که انتخاب مدل فازی یا قطعی برای مسائل مشابه پیش از هر گونه تصمیم گیری مهم است .

واژه های کلیدی: برنامه ریزی چند هدفی قطعی ، برنامه ریزی چند هدفی فازی ، برنامه ریزی توافقی ، دشت نیلاب

^۱ -دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه شیراز

^۲ -استاد گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

*- نویسنده ی مسئول: Mehdipakdaman@yahoo.com

پیشگفتار

در اقتصاد مبتنی بر کشاورزی که در بیشتر کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته رایج است، لزوم طرح ریزی همه جانبه به منظور استفاده از منابع تولید کشاورزی برای دست یافتن به بیشترین بازدهی اقتصادی ضروری به نظر می‌رسد. هدف اصلی در هر نوع کشاورزی دیم و آبی باید به سمت بالا بردن بهره‌وری سوق یابد تا بتواند در برابر افزایش جمعیت و تغییرات آب و هوا مقابله کند (ساهو و همکاران، ۲۰۰۶). از سوی دیگر، هم اکنون شواهد و بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که بیشتر تولیدکنندگان بخش کشاورزی به مسائل اقتصادی توجهی کمتر داشته و جریان تولید بر اساس احساس تولیدکننده صورت می‌گیرد (خادم آدم، ۱۳۷۰). در حالی که اگر مدیر واحد تولیدی برای یافتن ترکیب بهینه‌ی تولید روش‌هایی برای حل مسائل ریاضی در برنامه‌ی تولید خود داشته باشد، می‌تواند تغییرات گوناگون را وارد الگوی برنامه ریزی کند و واحدش را بر اساس تغییرات با کمترین هزینه و بیشترین سود سازگار مرتب کند (اسد پور و همکاران، ۱۳۸۶). باید توجه داشت که مسئله‌ی تصمیم‌گیری در دنیای واقعی از دو خاصیت اصلی برخوردار است: نخست این که مسئله با هدف‌های متعدد و گاه متضاد رو به رو است و دوم این که در توصیف پارامترهای تصمیم با عدم قطعیت و ابهام رو به رو است (اریکان و گانگور، ۲۰۰۷). بدیهی است که یکی از راه‌های رویارویی با این مشکل، برنامه ریزی ریاضی است که همواره در جهت رفع نیازهای احساس شده در طول دوره‌ی توسعه‌ی خود تغییراتی بهینه داشته است. این مطالعه کوششی در راستای ارائه‌ی الگویی است که بتواند ضمن پرداختن به هدف‌های متعارض بهره‌برداران، امکان دخالت دادن نبود قطعیت در سطح دسترسی به نهاده‌ی آب را نیز همراه با هدف‌های غیر قطعی یاد شده فرآهم نماید.

هدف اصلی این مطالعه، یعنی تعیین الگوی بهینه‌ی کشت محصولات زراعی با رویکرد برنامه ریزی چند هدفی و فازی بوده و ارائه‌ی سیاست‌های کمی، بر پایه‌ی فرضیه‌های زیر استوار است.

الف- الگوی کشت موجود در بخش زراعی منطقه یک الگوی بهینه نیست.

ب- منابع موجود شامل آب، زمین و نیروی کار به گونه‌ی بهینه تخصیص نیافته‌اند.

روش پژوهش

الف- چارچوب تحلیل

برنامه ریزی چند هدفی قطعی

بهینه سازی به صورت سیستمی مجموعه ای از هدف ها ، بهینه سازی چند هدفی یا بهینه سازی برداری نامیده می شود (مارلر و آرورا، ۲۰۰۴). شکل کلی الگوی یک برنامه ریزی چند هدفی را می توان به صورت زیر نوشت (فرانسیکو و مبارک، ۲۰۰۶):

$$\text{Max: } Z(x) = (Z_1(x), Z_2(x), \dots, Z_h(x), \dots, Z_k(x)),$$

$$Z_1(x) = Z1(x_1, x_2, \dots, x_n)$$

$$Z_2(x) = Z2(x_1, x_2, \dots, x_n)$$

.

.

.

$$Z_h(x) = Zh(x_1, x_2, \dots, x_n)$$

.

.

$$Z_k(x) = Zk(x_1, x_2, \dots, x_n)$$

(۱)

Subject to: $X \in F, X \geq 0$

که در آن Z بردار توابع هدف و Z_i توابع هدف انفرادی x_i است و $i=1,2,\dots,n$ که n تعداد محصول منتخب و x_i سطح زیر کشت اختصاص داده شده به محصول i ام است. در دانش های گوناگون از روش هایی گوناگون برای حل یک الگوی بهینه یابی چند هدفی استفاده می شود.

روش مقید در مقایسه با سایر روش های حل برنامه ریزی چند هدفی از مقبولیت بیشتری برخوردار است. این روش افزون بر این که امکان مدل سازی آسان تر را فراهم می کند، امکان تلفیق با سایر روش ها مانند روش وزنی را نیز فراهم می نماید. هیمس (۱۹۷۱)، به معرفی روشی به نام روش مقید پرداخت که می توان آن را تکاملی برای روش تابع هدف مقید نامید. در این روش هر بار یکی از توابع هدف بهینه شده و سایر توابع به عنوان تنگنا به مدل افزوده می شوند. با تغییر در مقدار تنگنا ی سمت راست هر یک از هدف های مقید شده می توان به

مجموعه ای از پاسخ های بهینه ی پارتو دست یافت (هانگ و موساد، ۱۹۷۹)، بنابراین شکل کلی یک مدل چند هدفی در حالتی که h امین هدف از مجموع K هدف بهینه شده و $k-1$ هدف باقی مانده به صورت تنگنا لحاظ می شود را می توان به صورت زیر در نظر گرفت (فرانسیکو و مبارک، ۲۰۰۶).

$$\begin{aligned}
 &Max : Z_{(h)} = (x_1, x_2, \dots, x_n), \\
 &Z_1(x_1, x_2, \dots, x_n) \geq b_1 \\
 &Z_2(x_1, x_2, \dots, x_n) \geq b_2 \\
 &\cdot \\
 &\cdot \\
 &Z_{h-1}(x_1, x_2, \dots, x_n) \geq b_{(h-1)} \\
 &Z_{h+1}(x_1, x_2, \dots, x_n) \geq b_{(h+1)} \\
 &\cdot \\
 &\cdot \\
 &Z_k(x_1, x_2, \dots, x_n) \geq b_{(k)} \\
 &x \in F \\
 &x \geq o
 \end{aligned} \tag{۲}$$

که b_h تنگنا ی سمت راست تابع هدف h ام است. کاهن (۱۹۷۸)، به معرفی رابطه ای پرداخت که به وسیله آن می توان به تنگنا های سمت راست حالت پارامتریک داد و به مجموعه ای از پاسخ های بهینه رسید.

$$\begin{aligned}
 L_{jr} &= n_j + t(r-1)^{-1}(M_j - n_j), \\
 j &= 1, 2, \dots, h-1, h+1, \dots, p; \\
 t &= 0, 1, 2, \dots, (r-1),
 \end{aligned} \tag{۳}$$

که در آن L_{jr} متغیری معادل تنگنا ی سمت راست هدف j ام و M_j و n_j به ترتیب بهترین و بدترین مقدار برای هدف j ام است. تعیین بهترین مقدار برای هدف j ام به راحتی و با حل تابع هدف j ام به تنهایی و مشروط به تنگنا ی منابع به دست می آید، اما برای محاسبه ی بدترین میزان هدف j ام می توان از ماتریس مبادله استفاده نمود. اگر پاسخ مسئله ی چند هدفی در این حالت یکسان باشد، آن پاسخ همان بهینه ی پارتو خواهد بود (میتنین، ۱۹۹۹)، اما در

بیشتر مورد ها پاسخ واحدی بدست نیامده و با مجموعه ای از پاسخ های بهینه رو به رو می شویم که لزوم استفاده از روش های مکمل برای انتخاب یک هدف را ضروری می سازد .

به عنوان ایده ای از نقطه ی بهینه پارتو که تنها یک نقطه ی بهینه ارائه می کند ، می توان از راه حل توافقی نام برد که در اصل فاصله ی اقلیدسی بین نقطه ی بهینه ی بالفعل و نقطه ی ایده آل را کمینه می کند . در عمل دسترسی به نقطه ی ایده آل ممکن نیست . بهترین کار تعیین پاسخی است که نزدیکترین فاصله ی ممکن از نقطه ایده آل را دارد . مشکل در برنامه ریزی توافقی تعریف واژه نزدیکترین است (مارلر و آرورا، ۲۰۰۴) . این واژه به گونه ی معمول دلالت بر کمینه کردن فاصله ی اقلیدسی بین دو نقطه است که به صورت زیر تعریف می شود :

$$ED = \left(\sum_{k=1}^n (z_j^* - z_j(x))^2 \right)^{\frac{1}{2}} \quad (4)$$

زلنی ، (۱۹۷۳) با توجه به این موضوع که واحدهای اندازه گیری در هدف های گوناگون ممکن است متفاوت باشند ، به تعریف درجه ی نزدیکی (d_j) بین هدف j ام و نقطه ی ایده آل براساس رابطه ی زیر پرداخت :

$$d_j = \frac{z_j^x - z_j(x)}{z_j^x - z_{*j}} \quad (5)$$

که Z_{*j} و Z_j^* به ترتیب بیشترین و بدترین ارزش هدف j ام هستند . در روش برنامه ریزی توافقی زلنی (۱۹۷۳) با توجه به درجه ی نزدیکی تعریف شده و درجه ی اهمیت هدف های گوناگون در مدل و رابطه ی مربوط به فاصله ی اقلیدسی دو نقطه می توان به رابطه ی زیر رسید:

$$L_p(\delta, k) = \left[\sum_{i=1}^k (\delta_j d_j)^p \right]^{\frac{1}{p}} \quad (6)$$

که در آن δ_j وزن اختصاصی متناسب با درجه ی اهمیت هدف j ام است . برای $p=1$ بهترین روش توافقی یا نزدیکترین راه حل به نقطه ی ایده آل به وسیله ی حل برنامه ریزی خطی زیر بدست می آید (رومر و همکاران، ۱۹۸۷) :

$$\text{Min } L_1 = \sum_{j=1}^k \frac{\delta_j [Z_j^* - Z_j(x)]}{Z_j^* - Z_{*j}} \quad \text{S.t } x \in F, \quad (7)$$

که F مجموعه نقاط مورد تائیداست . همچنین ، برای L_∞ بهترین راه حل توافقی از حل مدل برنامه ریزی ریاضی زیر بدست می آید (رومر و همکاران، ۱۹۸۷) :

$$\text{Min } L_\infty = d_\infty$$

$$\text{S.t } \frac{\delta_1 [Z_1^* - Z_1(x)]}{Z_1^* - Z_{*1}} \leq d_\infty$$

$$\vdots$$

$$\frac{\delta_k [Z_k^* - Z_k(x)]}{Z_k^* - Z_{*k}} \leq d_\infty \quad (۸)$$

$x \in F$.

که با یک الگوریتم غیر خطی قابل شدنی است. یو ثابت کرد که L_1 و L_∞ زیر مجموعه ای از مجموعه کارا را ارائه می دهند که زلنی (۱۹۷۴) آن را مجموعه توافقی نامید. سایر پاسخ های توافقی بهینه در بین ماتریس L_1 و L_∞ قرار دارد. بنابراین پاسخ های ارائه شده به وسیله ی مدل های برنامه ریزی ریاضی ارائه شده حدود مجموعه ی توافقی را ارائه می کند. در برخی مطالعات، بسته به شمار پاسخ های برنامه ریزی چند هدفی، به منظور کاهش شمار پاسخ های بدست آمده از این برنامه ریزی، از روش های مکملی استفاده شده است. استورا و هریس (۱۹۸۰) پیشنهاد استفاده از روشی به منظور حذف پاسخ هایی که اختلاف معنی دار از پاسخ های مورد تائید روش را نداشتند ارائه کردند. روشی مشابه روش استورا و هریس (۱۹۸۰) تکنیک تحلیل خوشه ای است که مجموعه پاسخ ها را به گروه های نسبتا یکنواخت تقسیم می کند (فرانسیسکو و مبارک، ۲۰۰۶). ایده ی اصلی استفاده از این روش توسط مورس (۱۹۸۰) پیشنهاد شد. روش تحلیل خوشه ای شامل روش های متعددی است. روش تحلیل خوشه ای سلسله مراتبی با تعیین فواصل بین تک تک عناصر آغاز می شود. همه ی عناصر انفرادی ابتدا به صورت مجزا در یک گروه قرار می گیرند. سپس عناصر نزدیک با یکدیگر ترکیب می شوند. برای تعریف نزدیک بودن از روش های متفاوتی استفاده می شود که معمول ترین روش استفاده از فاصله ی اقلیدسی است (مانلی، ۱۹۹۴). پیش از بکارگیری این روش داده ها نرمال سازی می شوند. بدین صورت که هر متغیر میانگین صفر و انحراف معیار یک پیدا می کند. برای این کار هر عضو را از میانگین کم و بر انحراف معیار تقسیم می کنیم (مانلی، ۱۹۹۴).

برنامه ریزی چند هدفی فازی

یکی از فرض های برنامه ریزی ریاضی، فرض قطعی بودن و مشخص بودن پارامترها و علائم مدل تصمیم است. پرسش اساسی این است که این فرض چه میزان با شرایط دنیای واقعی تطابق دارد. در دنیای واقعی زمانی که یک تصمیم گیرنده تصمیم به بهینه سازی می گیرد، در

واقع ممکن است رسیدن به سطح دلخواهی که تعریف شدنی نیست را به عنوان بیشینه یا کمینه کردن نامگذاری نماید. برای مثال در کشاورزی رسیدن به سطح شایان توجهی از تولید، از این نمونه است.

تئوری مجموعه‌های فازی و منطق فازی نخستین بار توسط لطفی زاده ۱۹۶۵ مطرح شد. هدف اولیه‌ی وی در آن زمان، توسعه‌ی مدلی کارآمدتر برای توصیف فرآیند پردازش زبان‌های طبیعی بود (نوعی پور، ۱۳۸۵). بلمن و لطفی زاده (۱۹۷۰) تعریف زیر را برای بهینه‌سازی در شرایط فازی ارائه دادند (آذر و فرجی (۱۳۸۵)):

«اگر هدف فازی \tilde{G} و تنگنای فازی \tilde{C} را در فضای تصمیم X در نظر بگیرید، با ترکیب \tilde{G} و \tilde{C} تصمیم \tilde{D} که یک مجموعه فازی از اشتراک \tilde{G} و \tilde{C} است بدست می‌آید. حال فرض کنید که n هدف فازی $\tilde{G}_1, \dots, \tilde{G}_n$ و m تنگنای فازی $\tilde{C}_1, \dots, \tilde{C}_m$ داشته باشیم، آنگاه تصمیم حاصل اشتراک تابع هدف‌های فازی $\tilde{G}_1, \dots, \tilde{G}_n$ و تنگنای‌های فازی $\tilde{C}_1, \dots, \tilde{C}_m$ خواهد بود.

$$\tilde{D} = \tilde{G}_1 \cap \tilde{G}_2 \cap \dots \cap \tilde{G}_n \cap \tilde{C}_1, \dots, \tilde{C}_m$$

یا

$$\min \{U_{\tilde{G}_1}, U_{\tilde{G}_2}, \dots, U_{\tilde{G}_n}, U_{\tilde{C}_1}, U_{\tilde{C}_2}, \dots, U_{\tilde{C}_m}\}$$
 که $U_{\tilde{G}_1}$ میزان عضویت X در مجموعه هدف \tilde{G}_1 است. اساس نظریه‌ی فازی را می‌توان به نظریه‌ی مجموعه‌های فازی و در نتیجه انتخاب تابع عضویت مناسب برای این مجموعه‌ها مربوط دانست. در مطالعات گوناگون و بسته به ماهیت مسئله از توابع گوناگون استفاده می‌شود.

تصمیم در یک محیط فازی به عنوان محل برخورد تنگناها و هدف‌های فازی است. رابطه‌ی میان تنگناها و هدف‌های فازی در یک محیط فازی، به گونه‌ی کامل متقارن است. (بلمن و لطفی زاده ۱۹۷۰). پاسخ بهینه را می‌توان با بیشینه کردن درجه‌ی عضویت اشتراک تنگناها و هدف‌ها بدست آورد.

$$\begin{aligned} \text{Max } Z(x) &= (Z_1(x), \dots, Z_k(x))^T \\ \text{S.t.} \\ AX &\leq b \\ X &\geq 0 \end{aligned} \quad (9)$$

که در آن $k, Z_k(x)$ ، k امین تابع هدف و $AX \leq b$ تنگنای قطعی مدل است. از آنجا که هر تابع هدف با تابع عضویت متناظرش مشخص می شود، بنابراین می توان مدل را به شکل زیر تغییر داد:

$$\begin{aligned} & \text{Max } \mu_D(x) \\ & \text{S.t:} \\ & AX \leq b \\ & X \geq 0 \end{aligned} \quad (10)$$

که در آن $\mu_D(x)$ تابع عضویت تصمیم فازی است. به بیان دیگر درجه ی عضویت در تابع تصمیم فازی که مجموعه ای از توابع هدف است، بیشینه نماییم. بر اساس نظریه ی مجموعه های فازی و خواص اشتراک و اجتماع مجموعه های فازی اشتراک دو مجموعه فازی به صورت زیر تعریف می شود (دوبویس و پرادا (۱۹۸۰)):

$$\forall x \in X, \mu_{A \cap B} = \min(\mu_A(x), \mu_B(x)) \quad (11)$$

یعنی شکل کلی مدل به صورت زیر در می آید:

$$\text{Max}(\text{Min}(\mu_{z_t}(x)))$$

$$\begin{aligned} & \text{S.T:} \\ & AX \leq b \\ & X \geq 0 \end{aligned} \quad (12)$$

که در آن $\mu_{z_t}(x)$ تابع عضویت هدف t ام است.

زیمرمن (۱۹۷۸) نشان داد که این مدل معادل مدل زیر است (گوپتا و همکاران، (۲۰۰۰)):

$$\begin{aligned} & \text{Max } \lambda \\ & \text{S.t:} \\ & \lambda \leq \mu_{z_t}(x), t = 1, 2, \dots, k \\ & AX \leq b \\ & X \geq 0 \end{aligned} \quad (13)$$

الگوی بالا شکل قطعی پاسخ را ارائه می کند. تابع هدف فازی یک زیر مجموعه از X است. اگر تابع عضویت خطی برای هدف فازی کمینه سازی به صورت زیر در نظر گرفته شود (گوپتا و همکاران، (۲۰۰۰)):

$$U_z(x) = \begin{cases} 1 & \text{If } Z_j(x) \leq Z_j^{\min} \\ [Z_j^{\max} - Z_j(x)] / [Z_j^{\max} - Z_j^{\min}] & \text{if } Z_j^{\min} \leq Z_j(x) \leq Z_j^{\max} \\ 0 & \text{If } Z_j(x) \geq Z_j^{\max} \end{cases} \quad (14)$$

و تابع عضویت خطی برای هدف فازی بیشینه سازی به صورت زیر باشد:

$$U_z(x) = \begin{cases} 1 & \text{If } Z_j(x) \geq Z_j^{\max} \\ [Z_j(x) - Z_j^{\min}] / [Z_j^{\max} - Z_j^{\min}] & \text{if } Z_j^{\min} \leq Z_j(x) \leq Z_j^{\max} \\ 0 & \text{If } Z_j(x) \leq Z_j^{\min} \end{cases} \quad (15)$$

که در آنها Z_j^{\min} و Z_j^{\max} به ترتیب کمینه و بیشینه ی مقادیر برای $Z_j(x)$ هستند و همچنین تابع عضویت خطی برای قید فازی به صورت زیر باشد:

$$U_c(x) = \begin{cases} 1 & \text{If } g_k(x) \leq b_k \\ [1 - \{g_k(x) - b_k\} / b_d] & \text{if } b_k \leq g_k(x) \leq b_k + d_k \\ 0 & \text{If } b_k + d_k \leq g_k(x) \end{cases} \quad (16)$$

که در آن d_k فاصله ی نوسان های مجاز و $g_k(x)$ ، k امین تابع تنگنا است. می توان بر اساس رابطه های ۱ و توابع تعریف شده، شکل قطعی یک برنامه ریزی ریاضی فازی را به صورت زیر نوشت:

$$\begin{aligned} & \text{Maximize } \lambda \\ & \text{Subject to:} \\ & \lambda(Z_j^{\max} - Z_j^{\min}) + Z_j(x) \leq Z_j^{\max} \quad J=1,2,\dots,J \quad (17) \\ & \lambda(d_k) + g_k(x) \leq b_k + d_k \quad K=1,2,\dots,K \\ & Ax \leq b \quad \text{برای سایر قیدهای قطعی مدل} \\ & x \geq 0, \quad 0 \leq \lambda \leq 1 \end{aligned}$$

لی و همکاران (۲۰۰۶)، به معرفی روشی دو مرحله ای برای حل برنامه ریزی ریاضی فازی چند هدفی پرداختند. مزیت این روش را می توان توانایی آن در اعمال ترجیحات تصمیم گیرنده در مدل دانست.

در این روش ابتدا رابطه ی ۱۷ حل می شود. سپس با استفاده از پارامترهای این رابطه و برای هر هدف عضویت نسبی محاسبه می شود. در مرحله ی دوم مدل اصلی به صورت زیر است:

$$\text{Maximize } \lambda = \sum_{j=1}^j \omega_j \lambda_j$$

Subject to:

$$u_j(X^0) \leq \lambda_j \leq u_j(x) \quad J=1,2,\dots,J \quad (18)$$

$$\lambda(d_x) + g_k(x) \leq b_k + d_k \quad K=1,2,\dots,K$$

$$Ax \leq b \quad \text{برای سایر قیدهای قطعی مدل}$$

$$x \geq 0, \quad 0 \leq \lambda \leq 1, \quad \sum_{j=1}^J \omega_j = 1$$

که در این رابطه X^0 مقادیر بهینه ی رابطه ی نخست و ω_j وزن اختصاصی به هدف J ام را نشان می دهد. در اصل لی و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند که بدون در نظر گرفتن حد پایین برای λ_j پاسخ بدست آمده بهینه نخواهد بود.

هدف های مورد انتخاب

یک طرح بهینه باید علاقه ی کشاورزان را به بیشترین سود و کمترین ریسک اقلان کند. از سوی دیگر این طرح باید هدف های ملی و منطقه ای را نیز اقلان کند. با توجه به مطالب بالا هدف های زیر برای مدل در نظر گرفته شد.

(۱) بیشینه کردن بازده برنامه ای: هدف اقتصادی شبیه بیشینه کردن سود از رایج ترین هدف هایی است که تصمیم گیران در فرآیند طرح ریزی مورد استفاده قرار می دهند. به هر حال کشاورزان به الگوی کشتی که بازگشت مالی بیشتری را تضمین کند، تمایل نشان می دهند. از این رو می توان آن را به صورت زیر فرمول بندی کرد:

$$\text{Max } Z_1 = \sum_i N_i * x_i$$

که x_i و x_j به ترتیب زمین اختصاصی به محصول A ام و A ام و N_i سود خالص تولید محصول A ام در واحد سطح است.

(۲) کاهش ریسک: یک الگوی اقتصادی کارآمد تولید باید کمترین ریسک را برای کشاورزان در نظر گرفته باشد. ریسک بر اثر تغییرات آب و هوا، هجوم آفت ها و بیماری ها، تغییر قیمت و دیگر شرایط بازار بوجود می آید (فرانسیکو و مبارک، ۲۰۰۶). در این مطالعه از واریانس درآمد به عنوان شاخصی برای محاسبه ی ریسک استفاده شد. کل واریانس درآمد از تولید محصول A ام را می توان به شکل زیر نوشت (هدی، ۱۹۵۲):

$$V(i) = \sum_i \sum_j \sigma_{ij} x_i x_j$$

که در آن ماتریس واریانس-کوواریانس درآمد خالص از تولید محصولات و x_i میزان سطح اختصاصی به محصول λ است، بنابراین تابع هدف مربوطه را می توان به شکل زیر نوشت:

$$\text{Min } Z_2 = \sum_i \sum_j \sigma_{ij} x_i x_j$$

۳) در کنار هدف های بالا و با توجه به شرایط منطقه که ۷۰ درصد جمعیت شهرستان در بخش کشاورزی فعالیت دارند و همچنین نبود صنایع کارآفرین در منطقه، لزوم جذب نیروی کار در بخش کشاورزی هدف بیشینه کردن نیروی کار نیز مورد توجه قرار گرفت.

$$\text{Max } Z_3 = \sum_i L_i * x_i$$

که در این رابطه L_i میزان نیروی کار مورد نیاز برای تولید یک هکتار محصول λ در طول دوره ی کشت است.

تنگنا ها

تنگنا های در نظر گرفته در مدل شامل تنگنا های زیر است:

- ۱- تنگنا ی زمین موجود
 - ۲- تنگنا ی آب
 - ۳- تنگنا ی نیروی کار
 - ۴- تنگنا ی تناوب مورد رعایت
 - ۵- تنگنا ی نا منفی بودن متغیرها
- تنگنا ی مربوط به ماشین آلات که به دلیل وجود ماشین آلات کشاورزی کافی در منطقه در زمان لازم وارد مدل نشد^۱.

ب- داده ها و ویژگی های منطقه ی مورد مطالعه

شهرستان تیران و کرون در ۴۰ کیلومتری غرب استان اصفهان در دامنه ی کوههای زاگرس قرار دارد. وجود منابع آب و خاک حاصلخیز، این شهرستان را به یکی از منابع تولید

^۱ - در سال های گذشته برخی تنگناهای مربوط به ماشین آلات به نبود «هد» کمباین برای برداشت محصولات به ویژه کلزا وجود داشت که این موردها با کمک مدیریت کشاورزی شهرستان در سال یاد شده برطرف شده است. به دلیل سیستم اشتباه توزیع کود شیمیایی، میزان کود پرداختی به کشاورزان بر اساس مساحت زمین کشاورز بوده و چون تمام زمین زیر کشت نمی رود، اغلب در این منطقه وجود کود شیمیایی به صورت تنگنا نمی باشد.

محصولات کشاورزی در استان تبدیل کرده است. دشت نیلاب در غرب شهرستان و هم مرز شهرستان فریدن قرار دارد. منابع آبی این دشت عبارت است از ۳۴ عدد چاه آب می باشد. به دلیل واقع شدن در کوهپایه ی زاگرس، دشت حاصلخیزی مناسب از لحاظ خاک و یکنواختی در کل منطقه دارد. شمار کشاورزان منطقه ۵۷ کشاورز می باشد که مزارع بالای ۲ هکتار دارند (بانک اطلاعات کشاورزی شهرستان، ۱۳۸۶). ورود محصول کلزا در سال های اخیر به الگوی کشت، خشکسالی و مطرح شدن بحث یکپارچه سازی زمین ها در سال های اخیر لزوم تهیه ی الگوی کشتی مناسب را در منطقه ضروری ساخته است.

داده های مربوط به منطقه از راه تکمیل پرسشنامه از ۳۰ نفر از کشاورزان منطقه و همچنین آمار تکمیلی مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان و سازمان هواشناسی بدست آمد. داده های نهایی مورد استفاده، از میانگین گیری از تمامی داده های بدست آمده از نمونه برداری بدست آمده است. برای محاسبه ی ریسک به دلیل نبود داده های سری زمانی مناسب، از داده های تکمیلی، شامل پرسشنامه ی هزینه ی تولید مزارع و داده های برگ سبز محصول شهرستان استفاده شده است.^۱

نتایج

جدول شماره ی ۱ نتایج بدست آمده از بهینه کردن هدف های گوناگون را به صورت مجزا نشان می دهد. با در نظر گرفتن بیشینه ی بازده به عنوان هدف، محصول یونجه و جو از الگوی کشت حذف می شود. در این حالت محصول جدید کلزا بیش ترین سطح کشت را به خود اختصاص خواهد داد.

در حالتی که هدف بیشینه کردن نیروی کار باشد، سطح کشت محصول گندم و ذرت نسبت به حالت پیش افزایش می یابد به گونه ای که سطح کشت گندم بیش ترین سطح زیر کشت در بین سایر محصولات الگوست. در این حالت نیز محصول جو از مدل کنار گذاشته شده و محصول یونجه به جای سیب زمینی وارد مدل شده است. انتخاب هدف کمینه کردن ریسک محصولات گندم و ذرت را وارد مدل کرده و سایر محصولات را از مدل خارج می کند. با توجه به این نتایج و با توجه به هر یک از هدف های مورد بررسی به نظر می رسد که محصول جو، محصولی مناسب در منطقه ی مورد مطالعه نباشد.

^۱ - تمامی محاسبه ها مربوط به یک مزرعه ی ۴۵ هکتاری است.

جدول شماره ۲ مجموعه پاسخ های برنامه ریزی چند هدفی را ارائه می دهد . همان گونه که نشان داده شده است افزایش بازده برنامه به معنای افزایش ریسک تولید نیز می باشد ، بنابراین همان گونه که پیش بینی می شد ، دو هدف بالا را می توان دو هدف متضاد دانست .

با استفاده از تحلیل خوشه ای سلسله مراتبی شمار پاسخ های مشاهده شده در نهایت به ۱۳ پاسخ کاهش یافت . جدول شماره ۳ مقدار محاسبه شده برای هر هدف در برنامه ریزی توافقی را نشان می دهد . با توجه به دو مجموعه ی بدست آمده ، یعنی مجموعه ی پاسخ های مسئله و توافقی که ترجیحات تصمیم گیران را در بر دارد ، پاسخی به عنوان پاسخ نهایی مسئله انتخاب می شود .

با در نظر گرفتن وزن یکسان برای هدف های گوناگون ، الگوی بهینه ی فازی نیز مورد محاسبه قرار گرفت . جدول شماره ۴ ، وضعیت کنونی ، الگوی پیشنهادی بهینه ی قطعی و الگوی پیشنهادی بهینه ی فازی را نشان می دهد . الگوی قطعی و فازی الگوهای کشتی را پیشنهاد می دهند که به ترتیب توانایی افزایش ۴ و ۵۰ درصدی بازده برنامه ای را نسبت به برنامه ی کنونی دارند . همچنین این الگوها به ترتیب افزایش ۳۱ و ۲۰ درصدی نیروی کار را نشان می دهند ، اما در مورد ریسک الگوی بهینه ی فازی الگوی پرخطر تری را پیشنهاد می دهد و نقطه ی بهینه ی این الگو جایی است که ریسک بیشتری نسبت به برنامه ی کنونی نشان می دهد ، ولی این مدل درآمد و نیروی کار بسیار بیشتری نسبت به برنامه ی کنونی ارائه می دهد . متضاد بودن دو هدف کاهش ریسک و افزایش بازده برنامه ای و اهمیت بیشتر کشاورزان به ریسک در الگوی کنونی تولید می تواند توجیحی برای افزایش ریسک در مدل فازی باشد .

نسبت به برنامه ی کنونی هر دو مدل پیشنهاد افزایش سطح کشت ذرت و کلزا و حذف کشت جو را ارائه می دهند.

نکته ی مهم تفاوت نتایج دو مدل قطعی و فازی است ، بنابراین تصمیم گیری در مورد ماهیت فازی یا قطعی بودن مدل مهم خواهد بود .

بحث و جمع بندی

در سال های اخیر با ورود محصول جدید کلزا به الگوی کشت نگرانی هایی در مورد کاهش سطح زیر کشت گندم در منطقه احساس می شد ، اما به عنوان نقطه مشترک ، هر دو الگو پیشنهاد کاهش سطح کشت جو و افزایش سطح کشت دو محصول جدید تر در منطقه یعنی کلزا و ذرت را مطرح می کنند . این در حالی است که در هر دو الگو پیشنهاد افزایش کشت محصول گندم نیز مطرح شده است . محصولاتی که پیشنهاد کاهش سطح کشت آنها مطرح شده محصولاتی هستند که با هدف تامین خوراک دام کشت می شوند . به گونه ی معمول به دلیل اقلیم مناسب مناطق پایین دستی شهرستان و دسترسی به منبع آبی سد زاینده رود کشت محصولاتی مانند یونجه برای این مناطق پیشنهاد می شود . تهیه ی خوراک دام برای کشاورزان منطقه ی مورد بررسی از مناطق پایین دستی و شهرستان های مجاور می تواند کشاورزان را به سمت اصلاح الگوی کشت و نزدیکی به الگوهای پیشنهادی سوق دهد . در هر صورت هر دو الگو توانایی خود را تعیین معیاری کمی در تعیین الگوی کشت نشان دادند . تلفیق روش معرفی شده با سایر روش ها مانند برنامه ریزی ریاضی مثبت ، افزودن تنگناها و هدف های بیشتری به مدل می تواند نتایج کاربردی اعتماد پذیر تری ارائه دهد .

ذکر این نکته لازم است که در برنامه ریزی فازی به دلیل این که امکان دخالت داده های نا دقیق و نا روشن را در پارامترهای مدل ، به تصمیم گیرندگان می دهد ، نسبت به مدل های کلاسیک برنامه ریزی ریاضی در مسائل بهینه سازی الگوی کشت محصولات زراعی مزارع به دلیل وجود ریسک بالا ی این بخش و وجود داده های نادقیق ، دارای کاربرد و انعطاف پذیری بیشتری بوده و نتایج بدست آمده ، اعتماد پذیر تر است . مطالعه ی بالا دیدگاهی نو در تعیین الگوی بهینه ی کشت در محیط فازی و در حالت وجود هدف های متعدد و گاه متضاد فراهم نموده است ، اما با این وجود انتخاب نوع مدل از لحاظ قطعی یا فازی بودن به شرایط مسئله ی مورد بررسی برمی گردد . هیچ گاه نمی توان تمام پارامترهای یک مدل را قطعی فازی دانست ، مهم انتخاب مدلی است که بیشترین سازگاری را با شرایط مورد بررسی نشان دهد . این امر خود را در اختلاف الگوی بهینه ی مدل قطعی و فازی نشان داد .

منابع

- ۱- عادل آ، فرجی ح. ۱۳۸۱، «علم مدیریت فازی»، سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
 - ۲- اکبری ن. و زاهدی ک، ۱۳۸۶، «منطق فازی و کاربرد آن در یافتن الگوی مناسب کشت محصولات زراعی در یک مزرعه»، اقتصاد کشاورزی، جلد اول، شماره ۲
 - ۳- رفیعی دارانی ه، بخشوده م، زیبایی م، ۱۳۸۶، «انتخاب و رتبه بندی سیستمهای آبیاری در استان اصفهان: کاربرد ماتریس معیارها، کارایی کیفی گزینه ها و برنامه ریزی چند معیاری»، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال شانزدهم شماره ۴۰
 - ۴- صمغ آبادی ا، معماریانی ع، امانی م، ۱۳۸۳، «برنامه ریزی چند منظوره جنگل با استفاده از مدل ریاضی»، پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، شماره ۶۳
 - ۵- کهنسال م. و محمدیان ف، ۱۳۸۶، «کاربرد برنامه ریزی آرمانی فازی در تعیین الگوش بهینه کشت محصولات زراعی»، اقتصاد کشاورزی، جلد اول، شماره ۲
- 6- Dubois, Didier, Henri Prade, "Fuzzy Sets and Systems", United Kingdom Edition
published by ACADEMIC PRESS LIMITED
 - 7- Arikan F., Gungor z., 2007, "A two-phase approach for multi objective programming problems with fuzzy coefficients" , Information Sciences 177 (2007) 5191–5202
 - 8- Francisco Sergio R. , Ali Mubarik, 2006, "Resource allocation trade off in Manila's peri-urban vegetable production systems: An application of multiple objective programming", Agricultural Systems 87 (2006) 147–168
 - 9- Gupta, a.p, Harboe R. , Tabucanon M.T. , 2000, "Fuzzy multiple-criteria decision making for crop area palnning in Narmada river basin", Agricultural system, 63,1-18
 - 10- Huang H.,Gub Y.,Du X.,2006, "An interactive fuzzy multi-objective optimization method for engineering design", Engineering Applications of Artificial Intelligence 19 (2006) 451–460

- 11- Kasabov, k, Nikola, 1998, "Foundations of Neural Networks, Fuzzy Systems, and Knowledge Engineering", Massachusetts Institute of Technology
- 12- Liang T.F., 2006, "Distribution planning decisions using interactive fuzzy multi-objective linear programming", Fuzzy Sets and Systems 157 (2006) 1303 – 1316
- 13- Marler R.T., Arora J.S., 2004, "Survey of multi-objective optimization methods for engineering", Struct Multidisc Optim 26, 369–395 (2004)
- 14- Romero C., Amador F. , Barco A., 1987, "Multiple Objectives in Agricultural Planning: A Compromise Programming Application", American Journal of Agricultural Economics, Vol. 69, No. 1, (Feb., 1987),

Archive of SID

پیوست ها

جدول شماره ۱: نتایج بدست آمده از بهینه کردن هدف های به صورت انفرادی

یونجه	سیب زمینی	کلزا	ذرت	جو	گندم	ریسک (واریانس درآمد)	نیروی کار (نفر - روز کار)	بازده برنامه ای (میلیون ریال)	
۰	۶/۶۹	۱۰/۴۷	۲/۱۷	۰	۷/۶۰	۲۵۶۷۶۰۰۹*۱۰ ^۹	۸۳۱/۸۷	۷۰۲/۲۰۸	بیشینه کردن بازده برنامه ای
۴/۱۳	۰	۱/۱۸	۱۰/۸۸	۰	۱۲/۴۹	۱۴۷۹۵۳۶*۱۰ ^۹	۱۱۶۵/۴۳	۲۵۰/۵۷	بیشینه کردن نیروی کار
۰	۰	۰	۱۲/۶۹	۰	۹/۶۳	۴۲۱۷۷۷*۱۰ ^۹	۸۳۱/۸۷	۳۸۵/۲۱	کمینه کردن ریسک

منبع: یافته های مطالعه

جدول شماره ۲: مجموعه پاسخ های برنامه ریزی قطعی چند هدفی

گزینه	شاخص ریسک (واریانس درآمد)	نیروی کار (نفر روز کار)	بازده برنامه ای (میلیون ریال)
۱	۱۷۲۳۹۲۸۰*۱۰ ^۹	۹۰۵/۹۹	۶۱۶/۹۹
۲	۱۳۸۰۴۴۰۸*۱۰ ^۹	۹۴۳/۰۶	۵۷۴/۳۸
۳	۱۰۸۹۱۸۶۵*۱۰ ^۹	۹۸۰/۱۲	۵۳۱/۷۸
۴	۸۵۰۱۶۴۹*۱۰ ^۹	۱۰۱۷/۱۸	۴۸۹/۱۷
۵	۶۶۳۳۷۶۳*۱۰ ^۹	۱۰۵۴/۲۴	۴۴۶/۵۶
۶	۳۹۵۴۰۲۱*۱۰ ^۹	۱۰۹۱/۳۰	۴۰۱/۳۱
۷	۱۹۲۶۶۸۱*۱۰ ^۹	۱۱۲۸/۳۷	۳۵۵/۳۱
۸	۲۲۷۶۲۳۷۵*۱۰ ^۹	۸۳۸/۵۲	۶۵۶/۳۷
۹	۱۷۷۸۶۵۰۸*۱۰ ^۹	۸۳۱/۸۷	۶۰۷/۸۶
۱۰	۱۶۵۰۳۳۷۰*۱۰ ^۹	۸۳۱/۸۷	۶۱۹/۱۱
۱۱	۱۱۷۹۰۵۱۱*۱۰ ^۹	۸۳۱/۸۷	۵۷۵/۸۸
۱۲	۱۱۶۴۵۸۸۰*۱۰ ^۹	۸۵۹/۵۸	۵۷۸/۹۸
۱۳	۸۸۳۹۸۵۴*۱۰ ^۹	۸۹۰/۵۰	۵۴۰/۵۹
۱۴	۴۴۳۸۶۹۸*۱۰ ^۹	۹۲۶/۲۸	۴۵۸/۸۲
۱۵	۳۰۸۸۴۰۱*۱۰ ^۹	۹۵۲/۶۱	۴۲۶/۱۸
۱۶	۴۲۱۷۷۷*۱۰ ^۹	۸۳۱/۸۷	۲۱۹/۹۳
۱۷	۱۴۷۹۵۳۶*۱۰ ^۹	۱۱۶۵/۴۳	۲۵۰/۵۷
۱۸	۱۴۰۳۸۷۸*۱۰ ^۹	۱۱۴۵/۴۲	۳۱۹/۰۱
۱۹	۳۶۴۵۸۴۳*۱۰ ^۹	۱۰۹۵/۸۶	۳۹۵/۶۵
۲۰	۷۶۹۹۱۵۵*۱۰ ^۹	۱۰۳۱/۸۶	۴۷۲/۲۹
۲۱	۱۲۰۰۱۴۹۰*۱۰ ^۹	۹۶۵/۲۰	۵۴۸/۹۳
۲۲	۱۷۹۹۳۷۷۵*۱۰ ^۹	۸۹۸/۵۳	۶۲۵/۵۷

ادامه ی جدول شماره ی ۲: مجموعه پاسخ های برنامه ریزی قطعی چند هدفی

۷۰۲/۲۱	۸۳۱/۸۷	$۲۵۶۷۶۰۰۹*۱۰^۹$	۲۳
۲۱۹/۹۴	۸۳۱/۸۷	$۴۲۱۷۷۷*۱۰^۹$	۲۴
۲۴۲/۳۷	۸۳۱/۸۷	$۴۶۸۸۳۵*۱۰^۹$	۲۵
۳۱۹/۰۱	۱۰۳۹/۰۵	$۸۰۱۲۰۹*۱۰^۹$	۲۶
۳۹۵/۶۶	۱۰۰۷/۴۹	$۲۰۴۷۵۸۵*۱۰^۹$	۲۷
۴۷۲/۲۹	۹۴۵/۶۸	$۴۸۸۸۶۷۲*۱۰^۹$	۲۸
۵۴۸/۹۳	۸۸۳/۸۶	$۹۴۱۲۱۹۵*۱۰^۹$	۲۹
۶۲۵/۵۷	۸۳۱/۸۷	$۱۵۷۵۲۰۹۶*۱۰^۹$	۳۰
۷۰۲/۲۰	۸۳۱/۸۷	$۲۵۶۷۶۰۰۹*۱۰^۹$	۳۱
۲۳۲/۴۹	۸۶۸/۹۳	$۴۶۶۸۲۳*۱۰^۹$	۳۲
۲۴۴/۱۰	۹۰۵/۹۹	$۵۱۴۶۱۰*۱۰^۹$	۳۳
۲۵۵/۵۴	۹۴۳/۰۶	$۵۶۵۰۵*۱۰^۹$	۳۴
۲۶۶/۹۹	۹۸۰/۱۲	$۶۱۸۱۵۳*۱۰^۹$	۳۵
۲۷۸/۴۴	۱۰۱۷/۱۸	$۶۷۳۹۰۷*۱۰^۹$	۳۶
۲۸۹/۸۸	۱۰۵۴/۲۴	$۷۳۲۳۱۷*۱۰^۹$	۳۷
۲۸۷/۵۵	۱۰۹۱/۳۰	$۸۰۳۶۵۷*۱۰^۹$	۳۸
۲۸۵/۰۶	۱۱۲۸/۳۷	$۱۰۱۵۵۹۳*۱۰^۹$	۳۹

منبع: یافته های مطالعه

جدول شماره ی ۳: مقدار محاسبه شده برای هر هدف در برنامه ریزی توافقی

هدف	هدف نخست(درآمد)	هدف دوم(اشتغال)	هدف سوم(ریسک)
مقدار برای L_0	۳۴۲/۷۶	۱۱۳۸/۴۸	$۱۵۶۲۸۶۰*۱۰^۹$
مقدار برای L_∞	۴۵۵/۷۶	۱۰۴۶/۲۵	$۶۹۹۲۵۶۶*۱۰^۹$

منبع: یافته های مطالعه

جدول شماره ۴: مقایسه ی وضعیت کنونی ، الگوی پیشنهادی بهینه قطعی و الگوی پیشنهادی بهینه فازی

یونجه	سیب زمینی	کلزا	ذرت	جو	گندم	ریسک (واریانس درآمد)	نیروی کار (نفر-روزکار)	بازده برنامه ای (میلیون ریال)	
۴	۳/۵	۳/۳	۱/۵	۵	۶	۵۵۹۵۳۶۰ * ۱۰ ^{-۹}	۸۳۱/۸۷	۳۸۵/۲۱	برنامه ی کنونی
۱/۰۱	۱/۳	۸/۳۰	۱۰/۷۰	۰	۸/۶۸	۳۹۵۴۰۲۱ * ۱۰ ^{-۹}	۱۰۹۱/۳۰	۴۰۱/۳۱	الگوی بدست آمده از برنامه ریزی قطعی
۰	۳/۸۲	۱۲/۲۸	۷/۱۳	۰	۶/۶۶	۱۳۳۸۸۳۹۰ * ۱۰ ^{-۹}	۱۰۰۳/۲۵	۵۷۷/۴۵	الگوی بدست آمده از برنامه ریزی فازی

منبع: یافته های مطالعه

Archive of SID